

Franziska Szabó (1962) is voormalig internationaal personal assistant (vliegtuig in, vliegtuig uit met de ceo en coo in haar kielzog om in Europa kantoren op te zetten namens haar Amerikaanse werkgever). In 2000 richtte zij PA Online op, recruiter van zeer ervaren, meertalige personal assistants en topsecretaresses.

Column Franziska Szabó

Wantrouwen of vertrouwen?

Eind november 2017 ontving ik een ontzettend groot compliment. Ik was daar eerlijk gezegd door overrompeld. Wat was het compliment? Het feit dat ik dit jaar columns mag schrijven voor Flexmarkt. Inderdaad heb ik altijd wel een mening, die ik ook graag ventileer. Maar daarmee had ik nog niet verwacht het schrijven van een column 'binnen te slepen'. Bedankt voor deze kans. Ik doe mijn uiterste best jullie niet teleur te stellen!

Op het moment dat ik dit schrijf is het eind 2017. Altijd een beetje een vreemde tijd: aan de ene kant kijk je terug op het afgelopen jaar en aan de andere kant kijk je vooruit. Je maakt alweer plannen en bepaalt de strategie voor het volgende jaar.

Ik geloof niet in 'goede voornemens'. Die worden aan het eind van het jaar geventileerd en veelal in de eerste weken van het nieuwe jaar langzaam vergeten. Ik pleit er echter wel voor om in 2018 een start te maken, en dan bedoel ik iedereen inclusief Den Haag, om eens wat vaker uit te gaan van vertrouwen in plaats van wantrouwen.

Blijkbaar accepteren wij dat de goeden onder de kwaden moeten lijden. Oftewel, een (kleine) minderheid verpest het vaak voor de grote meerderheid. Dat verbaast mij elke keer weer. Regels en wetten moeten er zijn: volledig mee eens. Maar als ik dan kijk naar de angst in Den Haag voor het (in verhouding lage percentage) 'schijn-ondernemerschap' door zzp'ers. En als ik kijk naar de Wet Werk en Zekerheid en het feit dat juist ministeries voornamelijk inhuurcontracten voor niet langer dan drie maanden willen aangaan met optie tot verlenging, terwijl de uitzend- en detachingsbureaus wél de betreffende kandidaten aantoonbaar in vaste dienst moeten hebben. Dan is dat alles gestoeld op wantrouwen. En dan heb ik het nog niet eens over de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG). Hoe angstig kun je zijn voor misbruik door een kleine groep.

En waarom? Het percentage van, laten we zeggen, kwaadwillenden is in verhouding altijd maar klein. Sjoemelaars zullen er altijd zijn, helaas. Alsof zij zich gaan houden aan nieuwe of aangepaste wetten en regelgeving. Aard van het beestje...

Laten we de regels nou eens omdraaien: ik pleit voor beloning aan de goeden en handhaving van bestaande regels en wetten naar de kwaden toe. In 2018 nog meer dan wij nu al doen. Verbeter de wereld, begin bij jezelf, nietwaar? Oftewel, uitgaan van vertrouwen en niet van wantrouwen.

Nu Den Haag nog!